

290.

Polnia

Moderato

([Redakcia, 1880])

Po - le mo - je, po - le, roz - de - le - nô v dvo - je;
v kto - rom - že je, v ktorom po - te - še - nie mo - je?

Pole moje, pole,
rozdelenô v dvoje;
v ktoromže je, v ktorom
potešenie moje?

Potešenie moje,
v ktorej si krajine?
Dobre moje srdce
za tebou nezhyne.

Potešenia nemám,
poteš ma, bože, sám,
potešže ma takým,
akého rada mám.

Čože mi je po ňom,
po poli zelenom,
keď sa mi neprejde
milé srdce po ňom.

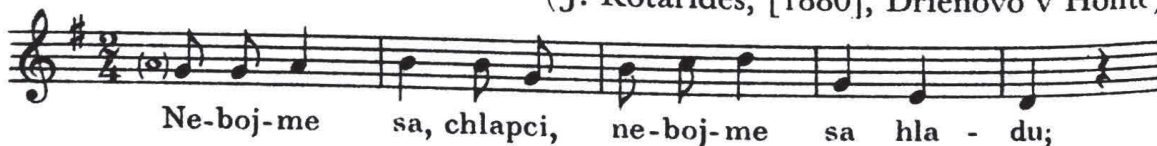
Veru je to pole
všetko opálenô,
a moje srdiečko
všetko ubolenô.

Melódia : Sl. sp. I 366.

291.

Vrchovská*)

(J. Rotarides, [1880], Drieňovo v Honte)

Ne-boj-me sa, chlapci, ne-boj-me sa hla - du;